

ЯДЕРНА ЗБРОЯ ЯК НАДІЙНИЙ ЗАХИСТ ДЕРЖАВНОГО СУВЕРЕНІТЕТУ

Здавалось би, що вже давно завершилася Друга світова війна, більшість держав світу визнали права та свободи людини, сучасні держави розбудовуються за принципом верховенства права, а науковці називають 21 століття «епохою миру».

Різноманітні міжнародні правові акти та договори покликані гарантувати державам світу мирне співіснування, право народів на незалежність та самовизначення. Серед таких договорів варто назвати наступні:

1. Всезагальна декларація прав людини;
2. Міжнародний пакт про громадянські та політичні права;
3. Будапештський Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї ;
4. Статут ООН, та деякі інші.

Проте світова статистика вказує на більш ніж 60 збройних конфліктів, які мали місце з початку 2 половини 20 століття по 2014 рік. Причому значна частина цих конфліктів спричинені збройною інтервенцією та експансією. Тобто і сьогодні має місце зовнішнє втручання у справи незалежних держав з метою порушення їх територіальної цілісності, заволодіння ресурсами та нав'язування політичної волі держави-агресора.

Прикладами таких воєн є: війни у В'єтнамі та Афганістані, військові операції США в Іраку та Лівії, військова операція НАТО проти Югославії, Грузино-абхазський конфлікт та Російсько-грузинська війна 2008 року, інтервенція Росії в Україні 2014 року. Сьогодні мені хотілося б зосередити увагу саме на Україні.

Здобувши незалежність, молода держава отримала у спадок від СРСР потужну армію, визначною силою якої були Стратегічні ядерні сили. Молода держава отримала третій у світі після США і Росії ядерний арсенал. І подальша відмова від цієї зброї спричинила трагічні наслідки. В обмін на зброю Україна отримала досить незначні кошти на соціальне забезпечення офіцерів, більша частина яких так і не була використана за призначенням, а також гарантії безпеки та недоторканності, ненадійність яких ми побачили, коли російські військові незаконно та безкарно увійшли на територію України на початку березня поточного (2014) року.

Розбудова єдиної, суверенної держави потребує значних зусиль. І так само, як для забезпечення законності та правопорядку в суспільстві держава потребує наявності апарату примусу, для забезпечення суверенності та недоторканності ззовні вона потребує наявності боєздатних збройних сил. І якщо держава

претендує на звання сильної та дійсно незалежної, то ці збройні сили мають включати і ядерну зброю. Історія не знає випадків збройного втручання у справу ядерних держав, яке мало місце в Україні. Адже світ поважає сильних.

Конфлікт між Україною та Росією наочно показав ненадійність міжнародної правової системи. Відсутність реальних методів як економічного та юридичного, так і силового впливу дозволили «братському» народу безкарно вершити загарбницьку геополітику. Причому з суто формальної юридичної точки зору Росія залишалася в межах правового поля - жодних розпізнавальних знаків солдати не мали, проте у випадку збройного супротиву з боку України, Кремль, шляхом майстерного маніпулювання фактами, визнав би за необхідне вже у відкриті піти на «порятунок» своїх громадян на сході України та в Криму.

Правда в тому, що людство поки що не готове відмовитися від зброї та перейти до вирішення всіх питань з допомогою дипломатії. За державою, за правом, за будь яким договором так чи інакше стоїть сила - примус, який забезпечує їх виконання. А втрата Україною такої сили як ядерна зброя не була компенсована - ЗСУ потребують масштабного та глибокого оновлення та реформування, проте воно не відбувається належним чином.

Звісно, ядерна зброя – це велика відповідальність. Проте якщо ми взялися будувати сильну та незалежну Україну та хочемо зробити це якісно та гідно, то ми не маємо права тікати від труднощів, шукаючи найкоротший шлях.

Отже, ми можемо підсумувати вищесказане: ядерна зброя була і є надійним щитом, здатним захистити державу, що нею володіє, від будь якого зовнішнього втручання чи агресії. На це вказують історія та багатолітній життєвий досвід людства. Альфред Нобель – винахідник динаміту, казав, що коли люди матимуть зброю, здатну знищити ворога за декілька хвилин, ніхто просто не наважиться воювати. І ядерна зброя є настільки страшною, що лише думка про можливість її застосування відбиває будь-яке бажання випробувати терпіння ядерної держави. А що стосується України, то наслідки відмови від цієї зброї покаже час.